

eller, hvor saadant findes tilstrækkeligt, Forbud mod at bo eller indfinde sig i eller indenfor en bestemt Afstand fra den Kommune, hvor Handlingen er begaaet, hvis denne ikke er hans Forsørgelseskommune; til Kommunen henregnes i denne Henseende de af samme benyttede andetsteds beliggende Fattiggaarde, Arbejdsanstalter og lignende. Ophold i en bestemt anden Kommune end Forsørgelseskommunen kan Politiet dog kun med Samtykke af Opholdsstedets Kommuneraad anvise ham. Den, der overtræder saadant Paalæg, anses under en offentlig Politisag som for Løsgængeri. Politiet er berettiget til at forkorte det Tidsrum, i hvilket tvunget Ophold i en Kommune er anvist, men kan ikke senere anvise til tvunget Ophold en anden Kommune end Forsørgelseskommunen. Tvunget Ophold i Henhold til denne Bestemmelse betragtes med Hensyn til Erhvervelsen af Forsørgelsesret som ikke eksisterende. Er domfældte Udlænding, finder § 7 tilsvarende Anvendelse.

En Straffedom for Betleri, Løsgængeri eller Overtrædelse af et i Henhold til denne Paragrafs 3die Stykke meddelt Paalæg kan, naar Vedkommende 2 Gange tidligere er dømt til højere Straf end simpelt Fængsel for nogen af disse Forseelser, kun med Justitsministerens Samtykke indankes for Højesteret.

§ 9.

Ved Gennemførelsen af Bestemmelserne i dette Kapitel komme Forskrifterne i almindelig borgerlig Straffelovs Kapitler 1—8 og Kapitel 31 til Anvendelse, for saa vidt de ikke komme i Strid med Kapitlets enkelte Bestemmelser.

Med Hensyn til de i foranstaaende §§ 1, 3, 7 og 8 omhandlede Gentagelsesvirkninger komme Domme og Vedtagelser, hidrørende fra Tiden før denne Lovs Træden i Kraft, i Betragtning lige med Domme afsagte efter nærværende Lov.

2det Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 10.

Naar en Person, der udstaar Frihedsstraf, under sin Straffetid hensættes i Straffecelle, medregnes den Tid, i hvilken han hensidder der, ikke til Tiden for den ham idømte Straf.

§ 11.

Tvangsarbejde udstaas i de dertil bestemte Anstalter. Saa snart Forholdene nødvendiggøre det, bliver der ved Lov at indrette en for hele Landet fælles Tvangsarbejdsanstalt, til hvis Tilvejebringelse og Drift Udgifterne afholdes af Statskassen. I denne Anstalt blive da de at anbringe, som dømmes til Tvangsarbejde i Medfør af nærværende Lov.

Tvangsarbejde kan ikke tilkendes i kortere Tid end 12 Dage og ikke i længere Tid end to Aar. Tvangsarbejde er som Straffart sideordnet med Fængsel paa Vand og Brød (almindelig borgerlig Straffelovs § 31). Til 6 Dages Tvangsarbejde svarer 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød.